

РЕШЕНИЕ

№ 3283

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Рачев, като разгледа дело номер **3712** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Ц. П. против решение № 48 от 17.03.2011 г., постановено по НАХД № 3033/2011г. на СРС, НК, 11 с-в. Със същото е потвърдено НП № 96851/26.11.2010 г. на заместник - началника на О. в С., с което на Ц. Ц. П. на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл. 6, т. 1, пр. 3 от ЗДвП, вр. чл. 65, ал. 2 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството и са отнети 9 контролни точки на основание чл. 3, ал. 14 от Наредба № Из-1959 от 27.11.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК- Иска се неговата отмяна заедно с наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – С. не изразява становище по жалбата.

С. дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна, по следните съображения.

С атакуваното решение № 48 от 17.03.2011 г., постановено по НАХД № 3033/2011г. на СРС, НК, 11 с-в е потвърдено изцяло НП № 96851/26.11.2010 г. на заместник - началника на О. в С., с което на Ц. Ц. П. на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл. 6, т. 1, пр. 3 от ЗДвП, вр. чл. 65, ал. 2 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството и са отнети 9 контролни точки на основание чл. 3, ал. 14 от Наредба № Из-1959 от 27.12.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 27.10.2010г. касаторката е управлявала лек автомобил Х с ДК № СА в гр. С. по У. „Данаил Д” към У. „Х. Ибсен”, като на кръстовището с У. „Козяк” при наличие на знак Б2 – спри, осигури предимство, не пропуска и реализира ПТП с движещия се по пътя с предимство лек автомобил Фолксваген Голф с ДК № С . Приел е също така за установено, че от двете страни на улицата е имало спрели автомобили, включително и на самото кръстовище, като същите са ограничавали видимостта, валиял дъжд. За извършеното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено и наказателното постановление, с което е наложена санкцията по чл. 179, ал.2 във връзка с ал.1, пр. 5 от ЗДвП.

От правна страна СРС е приел, че с действията си Ц. Ц. П. е нарушила чл. 6, т. 1, пр. 3 от ЗДвП, вр. чл. 65, ал. 2 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Приел е също така, че само по себе си обстоятелството, че е валиял дъжд, поради което видимостта била значително намалена не изключвало задължението на касаторката за спазване на правилата на движение.

Решението на първоинстанционния съд е постановено при неправилно приложение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Аргументите за това са следните:

Безспорно е установено по делото от фактическа страна, че Ц. П. е извършила нарушение на ЗДвП като не е спазила правилата за предимство при преминаване през кръстовище и наличие на знак Б2 „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!”, като на кръстовището на У. Данаил Д с У. Козяк в град С. – не пропуска и реализира ПТП с движещия се по пътя с предимство лек автомобил. Така констатираното нарушение представлява неспазване на правилата за

преминаване през кръстовище, установени в нормата на чл. 50, ал.1 от ЗДвП. Съгласно цитираната норма на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство. В процесния случай безспорно е установено, че ПТП е настъпило на регулирано с пътни знаци кръстовище, като П. не е пропуснала, движещият се по път с предимство лек автомобил. В съставения АУАН нарушението е квалифицирано като такова по чл. 6, т. 1, пр.3 от ЗДвП –неизпълнение на задължението на водача, като участник в движението да съобрази поведението си на пътя с предписанието на пътните знаци. Посочената като нарушена норма не съответства на словесното описание на нарушението и посоченото изпълнително деяние.

Изложеното обосновава извод за допуснати съществени нарушения на чл. 42, т. 5 от ЗДвП при определяне на нарушената законова разпоредба в АУАН, която не съответства на словесното описание на нарушението. Така дадената правна квалификация на извършеното нарушение е възприета и от административнонаказващия орган, което е довело и до нарушение на чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН. Констатираните пропуски са съществени и представляват самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно.

От друга страна дори и при възприетата правна квалификация на нарушението – чл. 6, т.1, пр.3 от ЗДвП – неспазване на предписанията на пътните знаци, при издаването на НП неправилно е определена санкционната норма – чл. 179, ал.2 във връзка с чл. 175, ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП.

Съгласно чл. 179, ал.2 от ЗДвП, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или **нарушение на ал. 1 на чл. 179 причини ПТП** се наказва с глоба от 100 до 200 лева, ако деянието не съставлява престъпление. По силата на чл. 179, ал.1, т. 5, пр. 5 от ЗДвП се санкционира този, който не спазва **правилата за предимство**. Така посочената санкционна норма съответства на нарушение по чл. 50, ал.1 от ЗДвП регламентираща правилата за предимство при преминаване през регулирано с пътни знаци кръстовище, а не неизпълнение на общото задължение за спазване предписанията на пътните знаци по чл. 6, т.1, пр.3 от същия закон. Видно от текста чл. 179, ал.1, т.5 от ЗДвП във връзка с ал.2 от същата норма, неспазването на предписанията на пътните знаци /предложение 3/, представлява самостоятелна хипотеза на административно нарушение, за която е предвидена глоба от 100 до 200 лева.

Определената в наказателното постановление санкционна норма на чл. 179, ал.1, т. 5, пр. 5 съответства на словесното описание на нарушението, но не кореспондира с посочената като нарушена разпоредба на чл. 6, т.1, пр.3 от ЗДвП. Констатираните нарушения на изискванията по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН относно съставянето на АУАН и издаването на НП са съществени, тъй като са довели до ограничаване правото на правото на защита на санкционираното лице.

Посочването на нормата на чл. 65, ал.2 от Наредба № 18/ 23.07.2001 г. за

сигнализация на пътищата с пътни знаци също е неуместно с оглед описанието на нарушението във обстоятелствената част на наказателното постановление. В това отношение са основателни доводите на процесуалния представител на касатора, че в конкретния случай не се касае до сигнализация с пътни знаци, поставени при затворен участък от пътя, каквато е регламентирана с посочената норма. Сам по себе си този порок обаче не обосновава самостоятелно основание за отмяна на наложената санкция поради нарушение на изискванията по чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Предвид изложеното по-горе за допуснатите съществени нарушения при правната квалификация на нарушението и определянето на санкционната норма, така наведените касационни доводи са ирелевантни за крайните изводи за незаконосъобразност на наказателното постановление.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че СРС не е извършил дължимата преценка за спазване на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и е изградил изводите си за потвърждаване на наложената административна санкция при неправилно приложение на закона, който е следвало да приложи – касационно отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1. от ЗАНН. Това налага отмяна на атакувания съдебен акт и отмяна на наказателното постановление.

За пълнота на изложеното, съдът намира за нужно да посочи, че Ц. П. определено не е наясно с правилата за преминаване през кръстовище съгласно чл. 50, ал.1 от ЗДвП, тъй като в попълнената от нея декларация от 27.10.2010г. посочва, че преди настъпване на ПТП е забелязала знака „STOP” /въпрос 5/, като същевременно отбелязва, че кръстовището е „нерегулирано” /въпрос 6/. Но не за това нарушение е санкционирана с издаденото ѝ наказателно постановление съобразено възприетата от административнонаказващия орган неправилна правна квалификация на нарушената норма.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, V-ти касационен състав,**

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 48 от 17.03.2011 г., постановено по НАХД № 3033/2011 г. на СРС, НК, 11 с-в и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 96851/26.11.2010г. на заместник - началника на О. в С., с което на Ц. Ц. П. на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл. 6, т. 1, пр. 3 от ЗДвП, вр. чл. 65, ал. 2 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството и са отнети 9 контролни точки на основание чл. 3, ал. 14 от Наредба № Из-1959 от 27.11.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: